

ніе, и прилѣженіе, и не ся надѣвахъ това момче да има толко напреданъ: защо то го гледамъ развлеканіето, и едно момче, кое то има въ книга стараніе, требува и да е малко чиститко.

Сынъ. За това и азъ го гледамъ, чи косми те му не са чесани, лице то му намацано] съ мастыло и много пути ми казватъ други те момчета, чи учителя го наказва, обаче ся надѣвамъ да дойде въ себе си, безъ наказаніе, совсѣмъ що казва учителя, чи едно момче до гдѣ не ся мажати не ся научава.

Ма. Дано сыно! и ты, и той да дойдете въ чувство за да похваляте и учителя, и да зарадувате и родители те въ.

Разговоръ 11-ый.

Михаилъ, Матей, и Григорій.

Мих. Пмамъ дозволеніе, любезный ми Матее! да ви ся премоя за една весьма малка работа.

Мат. Ей любезный Михаиле! азъ самъ готовъ да ти служимъ стига само да мога.

Мих. Молимъ тя дай ми едно перо, защо забравихъ ги у дома.

Мат. Драгостояно да ти дамъ, изволите.

Мих. Весма ти благодарямъ, обаче не е подарѣано.

Мат. Можниъ да си го направимъ, и ако немаши перонокченце, можниъ да го исканиъ отъ Григорія.